

30 R 52572 R
Ad žiènske k' je bla dvanajst lejt sudat.
(Zapisal v Šiki Vasi pri Œgu Franc Kramar.)

Tu je blu v Mantovi. Sta bla dva Franc^oza:
oèe pa hèi. Prejt sta bla v Benètkah, pól sta šla
pa v Mantova. Ona (hèi) je bla pa strašnu lejpa,
tak' de nej blu nabene tak' lepè v cel' Mantov.
Polej je šla pa ankat v stacuna kupot za jèst, je je
pa tist' stacunar taku strašnu glièdor, k' je bla
masa lejpa, pa ji je vsoga blagā dar kròker je
pagervala, pa bñli! Drugiè k' je spiet prošla, je je
pa raèiev sprašvat: "Adkrot si?" Medva ova s Fran-
c^oškoga! Medva z acèitam Franc^oška spraha uciva!"
Ta pa prav' stacunar: "Al' bi vi mane vzièl' z jest
bi vas vzièv!" Prav': "Jest bi vas vzièv, sam' cè me cte!"
"Ja - prav': Medva nemava družga, sam' tist' kar
zaslužva!" Prav': "Jest bom dar vamej tri kasila
napravt de bi se oèe prošu, de se bma zmonil'
za žrant!" Pól sta prošla z acèitam kè pa je djav
stacnar: "Jest na nucam nič dnarja, jest mam tuk'
de sam na vem kuk!" Ta se pa prec' zmonil' de
je je vzièv. Polej je pa blagā zmarkal'. Se jòh je
pa pìet zbral' de sa šli na murje cèx murje pa blagū.
Ta se pa vstavli v inòm kafeauzi k' sa se sèšli.
Zdej pa prav' tist' kafeauzar: "Jest bom pa pr vas'
kelièni zdej spar k' cte vi šli!" Prav': "O, moja
je pastana in zvejsta!" Prav': "Jest pa stavòm soje

je pa postroila vzrjev pa je djav: "Zdej pa le peva!"
(Ze vem kam, sej som biv tam! Op. pripovedovatelja.) Zdej sta
pršla pa v jievšujë, pa ji je riekku: "Vstrelu b'te, pa te
na luom!" (Pa nej nec' pavezov zakaj.) Zdej pa prav:
"Zdej pa ti na lev, jest pa na diens; al' pa ti na
diens, jest pa na lev!" Pa sta se lačila. Je šla pa
v Verona. Tam se je pa postila asteret, moški gvant
naprav, pa je bila prav fajn kerlec! Pol je pa vpravala
v astarij' anga vahmajstra ce b' m'ogla jet kaj b'ez
vestienenge h sudatom? Vahmajster ji je pa riekku: "Bom
jutri prsu ab devat' ur' pute, pol bra pa šla h
vobrsti!" Vobrst je pa riekku: "Tak kerlec nej treba nec'
na vestienenga hodet!" Pa sa je vzjel h sudatom.

(Zdej bra pa in, zdej pa na bra vec' ona!) Stodieran
je biv, pa je nankat avanzitor de je biv kaprol;
taku dalec, de je prsu za vobrsti. Korol (tak' je
b'la imë nienom m'ozri-stacnarji) - je biv pa šest lejt
za kumina, pol m' je pa tud' dapala sudasna, je pa
tud' prsu h sudatom, pa glich h tistem negameanti!
Korol je pa natov tud' hnal' kaprol, pol je pa na
vurnane prsu h vobrsti (je pisma prenašov.)
Vobrst ga je pa prec' paznov. Prav: "Nist pejte,
kega b'te tlea na mustovzi stal' k' je mes!" Vobrst
ga je zac'iev zdej pa spelavat: "Kaj si biv? Adkrod
si?" in tak' naprej. Je pa vse razluxu, k' ga je masa
natankë spušov, - vse, kuk' ma bagastva, in tak' naprej.

pahistvo de bom pr ni spar! Tu je djav priča stiroh
mros. Pol sta pa stavla. Zdej sa un'pa sli. Zdej je
pa tist' kafeauzar padšienkov hišnega vratarja de
m' je vrata od nienga cimra adparu, hišna (strejžonca)
de m' je kluč dala ad vrat, kuharja pa de je
Helični raspanca skuhov. Pol je su pa pod ničen
špampet v cimor ličēt. Pol je pa prošla Helična,
pa je advečierjala, pa je pakleknila, pa za maša
malila de b'bir sričēn. Polej se je pa raspravla,
pa je dela vse tiste ringelne rinke pa kalavdre
na miza, pa je šla spat. Je jmela pa na lev' nog'
āna piēd dovgā ^{indičā} lisa, k'okr rānkō āna rana,
je pa tā spat špampeta vse vidu pa vse zamētkov.
K' je raspala, je su pa von spat špampeta, pa je vse
tiste ringelne rinke pa kalavdre pabrav z mize.
Polej drug' dan, k' sa prošli vkop se je pa začēv
kafeauzar smejēt stacnarji. Prav: "Zdej si soj' pahistvo
raspilov, nemaš kam blagū pealet, moja hiša je zdej!"
(Prejt sta bla tak' stavla, če buo pr ni spar, de buo stac-
narjov pahistvo negovē (kafeauzarjovē); če pa ne, buo pa
kafeauzarjov' pahistvo stacnarjovē!) Stacnar prav: "Tu nej
rejs!" Kafeauzar prav: "Tukej sa ringelni, rinke pa ka-
lavdre!" Stacnar prav: "Sej tu lohko sam kupos!"
Kafeauzar prav: "Bom pa se āna pavejdov!" (Kaj je
pavejdov, jest na vem!) Je pa stacnar damū su,
pa je dol' pakliēknu de ga b' bla abjiēla, ji je
dar pa tri za uh. (Tu je bla se sričēna, k' je glih
rajtala dva tavēnt dnarja v šperkasa nest.) Zdej

Torej je pa dar v^uobrst da cesarja de b' su
v^os regament v Mantova, k' je sparnov Korbona de
je nejs nien m^uos. Je pa Korol se pa balan nariedu,
de je v spotar su. V^uobrst je pa von dar: "Pti^{er}
na bo m^uogu j^ot, se bo pa pealov; j^ot pa m^uore
v^os regament, ad parvega da zadnega!" Korol se je
pa sam' ratu balan nariedu, kaj bje djel' v Mantov,
k' som biv prejt tak' bogat, zdej som pa sudat?
Zdej ga je pa v^uobrst pa za kvartirmoharja du.
K' sa prili taku blis, de sa bli samu se an sta-
ciji^{on} pred Mantova, je pa riku v^uobrst kvartir-
moharji (Korolni): "Mean' kvartir dob' pr tistem kafe-
auri!" Zdej sa pa prili ke na kvartir, sta se pa
taku prijaznla v^uobrst pa kafeaurar. Prav' v^uobrst:
"Tu je bagatija!" "Ja, prav'; k' b' vi vidli, kaj imam
jest v mesti za ne stacune!" Je pa pavejdov: "Baba
ima douge lasi pa kratka viera!" Pa je vse
pavejdov, kak' je prila ana "baba" v kafeaurar, pa
som s kumitja h ni prsu, pa som stem vsa ta
bagatija prpilov!" - Zdej je pa v^uobrst prosna
dar da cesarja: "Jest som dvanajst lejt bla
kot zienska pr sudatoh, pastean' adslorila, zdej
pa pr^uosom de b' prec' bla!" Ad cesarja je pa
prile: "K' si bla tuk' v^uejdna, de te v dvanajstoh
lejt^oh nej nabem sparnov de si zienska, zdej ti
je pa frej, kar ces' nariedi!" Zdej je pa se prile
ad cesarja de m^uore an dan se solcirat sudate,
pa zahvalt j^oh, kaj de je. Zdej sa bli pa pavallen
h solcirong' pa vsi ta imenitni: Kafeaurar, nogov

vrtar, se strežbenca (hišna) pa kuhar, — pa se družok dost.
Zdej k' sa inkat ničhal' solcirat, sa pa sudatje prov
lepū na stier' v'ogle al' planke" akol' noh' stapil, tak'
de sa bli na srejd' pa ta imenitri. V'obrst je biv pa na
k'ojni pa prav: "Zdej pa le skul' meane ta imenitri,
de bte meane slisal'! Dvanajst lejt som biv pr vas, pa
nej som nokul' nabenga v' straf da!" Prav: "Zdej bom pa
jest vas zapustu, — prav: "moje lejta sa von!" Ti kafeaurar,
som fejd', pa na glas gavor', de bda vsi gospudje slisal'!
Pa vi kaprol tud' tlea stapite zravn! Kda je tu mean'
nastimov vrtarja, strežbenca pa kuharja, de je h' moj žan'
n'it prsu?" Kuhar prav: "Jest som dar dost' raspanca de je
zaspala, pa m' je zatu gospud' dost' dnarja šienkov!" Strežben-
ca je pa rekla: "Meane je dobro pad' šienkov, de som ma'
kluc' dala!" Kaj pa vrtar? Prav: "Mean' je pa abejtov, de m'
na b'ro' treba nič' delat, de m' taku živ' pr neam' k' t'c'!"
V'obrst je r'eku kafeaurarji — pa klac' je na lev' nog' rasprav:
"Le paglej, kak' s' ta moja žana galfor! Le rosnica
gavor', to je žovleajne je pr kraj!" Prav: "Zdej pa na
stir' tale svota ga kardelite!" Pa sa napriegli stir'
kojne, pa sa ga na stir' tale rastargal'. Zdej je pa
r'eku v'obrst: "Je že von, zdej pa jest ničom kafeaurar-
jov' premarajne, ga nej' mija' negov' atroc!" Pol sta pa vse
soje premarajne naraj' dabila, pa sta bla prov' k'odu snična,
— sta imela šest' atrak. Dva sina sta bla dekovna, dvej'
hčeri sti bli' nune, ana je bla pa strežbenca pr' an'ni
generali k' je biv' žlahta. Polej' sta bla pa abā
taku pas' tajgrana pa celom mest', k' sta bla
masa fejt! Zdej je pa konč.

(Povedal 12. oktobra 1913. 84 letni ~~Radeckijev~~ veterani Anton
Gimperman, vulgo "Tastar' Narišk" v' ški Vasi pri Tgu.)